

7. Administrative law: study guide (2001). H.G. Zabarny, R.A. Kalyuzhnyi, O.V. Tereshchuk, V.K. The shell K.: A.V. Palivoda Publishing House, 137. [in Ukrainian].
8. Averyanov, V. (2010). Updating the doctrinal foundations of Ukrainian administrative law and its principles in the light of European integration requirements. Law of Ukraine. No. 3: 4-16. [in Ukrainian].
9. Pukhtetska, A.A. (2014). About the content and orientation of the principles of administrative law. Administrative law and process. No. 3(9): 73-86. [in Ukrainian].
10. Svitlichnyy, O.P. (2011). Administrative principles in the management of land resources. Legal Bulletin of «KROK» University. No. 8: 95-100. [in Ukrainian].
11. On the National Police. (2015). Law of Ukraine 02.07.2015 No. 580-VIII. Verkhovna Rada information. 2015. No. 40-41. Art. 379. [in Ukrainian].
12. On civil service (2015). Law of Ukraine 10.12. 2015 No. 889-VIII. Verkhovna Rada information. 2016. No. 4. Art. 43. [in Ukrainian].
13. About the National Guard of Ukraine (2014). Law of Ukraine 03.13.2014 No. 876-VII. Verkhovna Rada information. 2014. No. 17. Art. 594. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 21.05.2023

УДК 342.9

DOI: 10.36550/2522-9230-2023-14-104-108

Зеленко Інна Павлівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри права та правоохоронної діяльності
Центральноукраїнський державний університет
імені Володимира Винниченка
e-mail: zelenko0212@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0003-0226-7481>

ОСОБЛИВОСТІ ОНЛАЙН-МЕДІА

У статті розкрито ознаки онлайн-медіа, які можна вивести, спираючись на законодавчі акти. Висвітлено, що однією із ознак онлайн-медіа є регулярність поширення інформації. Зазначено, що регулярність поширення інформації являє собою систематичність, рівномірність, що відбувається через певні проміжки часу. Наголошено, що ознака систематичності є однією із ознак, яка відрізняє його від інших видів медіа, як то друкованого медіа, яке може видаватися через певні проміжки часу. Розглянуто, що наступною ознакою онлайн-медіа є різноманітність форм передачі інформації. Розкрито, що відповідно до закону, онлайн-медіа можуть поширювати інформацію у текстовій формі, аудіо-, аудіовізуальні в електронному (цифровому) вигляді, крім аудіовізуальних медіа. Зазначається, що інформація у вигляді текстів також притаманна друкованим засобам масової інформації, але онлайн-медіа повинні подавати тексти обов'язково на веб-сайтах у мережі Інтернет. Продемонстровано, що аудіо та аудіовізуальної форма подачі інформації, що також характеризує аудіовізуальні засоби масової інформації, також повинна подаватися онлайн-медіа на веб-сайтах у мережі Інтернет. Висвітлено, що однією із визначальних для онлайн-медіа рис є обов'язкове поширення інформації за допомогою мережі Інтернет. Наголошено, що також критерієм онлайн-медіа є не тільки надання інформації у мережі Інтернет, але й наявність власного веб-сайту. Розглянуто, що інформаційна сфера зазнає постійної трансформації і розвитку, тому не є можливим визначити у законі усі риси, що характеризують онлайн-медіа. Підтримано тезу, що розмежувати на рівні закону онлайн-медіа і медійні ресурси, які поширюють інформацію, складно, тому Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення буде визначати й інші критерії онлайн-медіа. Припускається, що однією із ознак онлайн-медіа, яка відокремлює його від інших видів медіа, але не вказана у законі, є наявність гіперпосилань.

Ключові слова: медіа, онлайн-медіа, ознаки онлайн-медіа, ознаки медіа, гіперпосилання.

Zelenko I. FEATURES OF ONLINE MEDIA

The article reveals the signs of online media that can be deduced based on legislative acts. It is highlighted that one of the characteristics of online media is the regularity of information dissemination. It is noted that the regularity of the dissemination of information represents systematicity, uniformity, which occurs after certain intervals of time. It is emphasized that the feature of systematicity is one of the features that distinguishes it from other types of media, such as print media, which may be published at certain intervals. It was considered that the next feature of online media is the variety of forms of information transmission. It was revealed that according to the law, online media can distribute information in text form, audio, audiovisual in electronic (digital) form, in addition to audiovisual media. It is noted that information in the form of texts is also inherent in printed mass media, but online media must submit texts necessarily on websites on the Internet. It has been demonstrated that the audio and audiovisual form of information presentation, which also characterizes the audiovisual mass media, should also be presented online media on websites on the Internet. It is highlighted that one of the defining features of online media is the

mandatory dissemination of information via the Internet. It was emphasized that the criterion of online media is not only the provision of information on the Internet, but also the presence of one's own website. It is considered that the information sphere undergoes constant transformation and development, therefore it is not possible to define in the law all the features that characterize online media. The thesis is supported that it is difficult to distinguish between online media and media resources that disseminate information at the level of the law, so the National Council of Ukraine on Television and Radio Broadcasting will determine other criteria for online media. It is suggested that one of the characteristics of online media that separates it from other types of media, but is not specified in the law, is the presence of hyperlinks.

Key words: media, online media, online media features, media features, hyperlinks.

Постановка проблеми. Україна стає одним із прикладів бурхливого розвитку інформаційного суспільства, що пов'язано із прогресом комп'ютерних технологій та мережі Інтернет, який започаткував новий вид медіа – онлайн-медіа та викликав відходження традиційних, зокрема телебачення, радіо й преси, на другий план. Як відомо, медіа мають вплив на різноманітні сфери життя суспільства, формують суспільну думку, обумовлюючи становлення громадянського суспільства. Онлайн-медіа посідають важливе місце серед інших видів медіа, що викликано їх можливістю передавати швидко та ефективно значній аудиторії великі обсяги інформації. Тому, поняття онлайн-медіа, його ознак є вкрай важливим для розуміння правового статусу й сутності явища.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Поняття та нормативно-правове регулювання засобів масової інформації взагалі, й інтернет-видань, зокрема висвітлювали такі науковці як С. В. Бурлаков, Є.С.Вірченко, Р. З. Гусейнова-Чекурда, О. В. Каплій, В. Ю. Мільо, М. Р. Фарбота, М. Р. Чалабієва та інші. Виникнення онлайн-медіа, правовий статус яких був врегульований, потребує на науковому рівні осмислення явища.

Мета статті – висвітлити питання головних рис онлайн-медіа.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інформаційне суспільство в Україні швидко розвивається, що викликано подальшим поступом інформаційних технологій та інтернету. З цим пов'язано виникнення нового виду медіа – онлайн-медіа. Важливим чинником розвитку громадянського суспільства є вільні й відкриті медіа, тому вони займають центральне місце серед інституцій цивілізованої держави. А властивість онлайн-медіа оперативного поширювати інформацію серед необмеженої кількості людей роблять їх одним із головних видів медіа. Тому, розуміння характеристик онлайн-медіа є необхідним для з'ясування їх змісту та сутності.

Однією із вимог вступу до Європейського союзу було прийняття закону про медіа, який був прийнятий 13 грудня 2022 року, а набрав чинності 31 березня 2023 року. До видання Закону України «Про медіа» від 13.12.2022 № 2849-IX науковцями висувалися різноманітні підходи до розуміння медіа взагалі, й онлайн-медіа зокрема [1].

Так, Н. М. Ільченко визначає ЗМІ – як підприємство, як технологічний засіб, як соціальний інститут, який дає змогу отримувати інформаційний продукт [2, с. 6]. На наш погляд, дуже широке розуміння ЗМІ, яке характеризує явище не тільки з правової позиції.

О. А. Вознесенська стверджує, що ЗМІ «це юридична особа, за допомогою якої доводиться інформаційна продукція до широкого кола споживачів та задоволення їх інформаційних потреб» [3, с. 24]. Науковиця підкреслює, що ЗМІ є завжди юридичною особою, мета якої розповсюдження інформаційної продукції.

О. В. Каплій розуміє під «системою ЗМІ» «сукупність організацій, що розповсюджують на аудіовізуальних, друкованих носіях або за допомогою мережі Інтернет інформацію для сприйняття її невизначеним колом суб'єктів, які здійснюють свою діяльність у правовому полі України, функціонування яких відбувається на основі різних форм власності з метою пошуку, отримання, виробництва, розповсюдження та доведення до соціальних суб'єктів інформації» [4, с. 36]. Авторка наголошує на таких ознаках ЗМІ як загальність, тобто невизначене коло суб'єктів сприйняття інформації; форми вираження інформації (в тому числі, в мережі Інтернет); правовий характер, тобто врегульованість діяльності нормативно-правовими актами (на той момент статус інтернет-ЗМІ був не врегульований); різноманітні форми власності.

Закон України «Про медіа» від 13.12.2022 № 2849-IX визначив медіа (засіб масової інформації) як «засіб поширення масової інформації у будь-якій формі, який періодично чи регулярно виходить у світ під редакційним контролем та постійною назвою як індивідуалізуючою ознакою» [1].

Виходячи із визначення, можна говорити, що ознаками медіа (засобу масової інформації) є такі:

По-перше, медіа (засіб масової інформації) поширює масову інформацію. Масовою інформацією є інформація, що поширюється з метою її доведення до необмеженого кола осіб. Зазначена інформація є відкритою на протигагу інформації з обмеженим доступом [5].

По-друге, медіа (засіб масової інформації) поширює масову інформацію у будь-якій формі. Вони можуть поширювати інформацію у таких формах – текстово, візуально, аудіо-, аудіовізуально. В залежності від форми поширення інформації усі медіа можна розділити на види: друковані медіа, аудіовізуальні медіа, онлайн-медіа. Текстова або візуальна форма використовується друкованим засобам масової інформації; аудіовізуальними медіа – аудіо, аудіовізуальна.

По-третє, ознакою медіа є вихід інформації періодично або регулярно. Періодичність – це те, що

відбувається, настає через певні проміжки часу, повторюється час від часу [6, с. 326]. Це, наприклад, характеризує друковані медіа, тобто медіа, що здійснює поширення інформації у текстовій чи візуальній формі на друкованих носіях, однотипно оформлене, виходить у світ через певні проміжки часу упродовж року – уміру настання відповідного періоду або накопичення матеріалу [1]. В свою чергу, регулярними, тобто такими «які відбуваються, здійснюються, проводяться систематично, рівномірно, через певні проміжки часу» [6, с. 481] можуть бути, наприклад, онлайн-медіа.

Четвертою ознакою медіа є редакційний контроль, під яким у законі зазначено вирішальний вплив суб'єкта у сфері аудіовізуальних медіа, суб'єкта у сфері друкованих медіа та/або суб'єкта у сфері онлайн-медіа на створення або добір, організацію та поширення програм або іншої масової інформації відповідним суб'єктом [1].

І, ознакою, яка закріплена як індивідуалізуюча є назва медіа. Тобто споживачі інформації мають відрізнити одне медіа від іншого для кращого сприйняття інформації, і визначальною рисою є назва медіа.

Бурхливий розвиток інтернету викликав виникнення та розповсюдження інтернет-видань. Але в Україні статус інтернет-видань довгий час не був врегульований законодавчо. При цьому, науковцями пропонувались різні визначення інтернет-видань. Так, Ю. П. Бурило, розуміє під Інтернет-виданням (ЗМІ) будь-який веб-сайт як складову частину мережі Інтернет (незалежно від того, в якому сегменті Інтернет такий веб-сайт розташований), що належить певній фізичній чи юридичній особі (незалежно від національної чи географічної належності) і призначений для розповсюдження масової інформації, тобто для здійснення масової комунікації [7, с. 22]. На наш погляд, у визначенні змішуються поняття засобів масової інформації й засобів масової комунікації.

Р. З. Гусейнова-Чекурда зазначає, що електронні засоби масової інформації мають найбільший вплив на формування громадської думки, соціальну та правову поведінку суб'єктів конституційного права – і все це завдяки швидкісній передачі інформації численним користувачам, що вказує на безумовні переваги електронних засобів масової інформації у порівнянні з друкованими [8, с. 159]. Науковиця додає сутнісну характеристику електронних засобів масової інформації – вплив на формування громадської думки.

Питання врегулювання правового статусу онлайн-медіа було вирішено з прийняттям Закону України «Про медіа» [1]. Закон України «Про медіа» закріпив поняття онлайн-медіа як «медіа, що регулярно поширює інформацію у текстовій, аудіо-, аудіовізуальній чи іншій формі в електронному (цифровому) вигляді за допомогою мережі Інтернет на власному веб-сайті, крім медіа, які віднесені Законом до аудіовізуальних медіа» [1].

Говорячи про особливості онлайн-медіа, можна визначити такі його риси.

Першою ознакою є регулярність поширення інформації. Онлайн медіа, на відміну від друкованих медіа повинні бути регулярними, тобто як зазначалось раніше надавати інформацію систематично, рівномірно, через певні проміжки часу. Таким чином, для онлайн-медіа важливою ознакою є систематичність подачі інформації.

Наступна риса, притаманна як медіа в цілому, так й онлайн-медіа – це форма зовнішнього прояву інформації. Онлайн-медіа можуть поширювати інформацію у таких формах – текстово, аудіо-, аудіовізуальною в електронному (цифровому) вигляді, крім аудіовізуальних медіа. Як уже наголошувалося, інформація у вигляді текстів також притаманна друкованим засобам масової інформації, але онлайн-медіа повинні подавати тексти обов'язково на веб-сайтах у мережі Інтернет. Теж саме стосується й аудіо та аудіовізуальної форми. При цьому закон відокремлює інформацію, яка виходить від аудіовізуальних медіа, під якими розуміється – медіа-сервіс, основним призначенням якого або відокремленої частини якого є надання загальної аудиторії доступу до програм, що здійснюється з інформаційною, розважальною чи навчальною метою під редакційним контролем суб'єкта у сфері медіа за допомогою електронних комунікаційних мереж, а саме: телевізійне мовлення (лінійний аудіовізуальний медіа-сервіс) або аудіовізуальний медіа-сервіс на замовлення (нелінійний аудіовізуальний медіа-сервіс); радіомовлення (лінійний аудіомедіа-сервіс) або аудіальний медіа-сервіс на замовлення (нелінійний аудіомедіа-сервіс) [1]. Отже, ця ознака розмежовує види медіа одне від другого за формою зовнішнього прояву подачі інформації.

Визначальною ознакою онлайн-медіа є обов'язкове поширення інформації за допомогою мережі Інтернет. Мережа Інтернет (Інтернет) – глобальна електронна комунікаційна мережа, що призначена для передачі даних та складається з фізично та логічно взаємоз'єднаних окремих електронних комунікаційних мереж, взаємодія яких базується на використанні єдиного адресного простору та на використанні інтернет-протоколів, визначених міжнародними стандартами [9].

По-четверте, інформація повинна поширюватись на власному веб-сайті. Великий тлумачний словник української мови подає таке визначення: сайт — сторінка для викладення інформації зі своєю адресою в Інтернеті [10, с. 1291]. Веб-сайт визначається як сукупність програмних та апаратних засобів з унікальною адресою в мережі Інтернет разом з інформаційними ресурсами, що перебувають у розпорядженні певного суб'єкта та забезпечують доступ юридичних та фізичних осіб до цих інформаційних ресурсів та інші інформаційні послуги через мережу Інтернет [11]. М. Гура визначає веб-сайт як відокремлений, логічно завершений елемент мережі Інтернет, створений на основі технології гіперпосилань, який розташований на сервері (host), має унікальну адресу (url), за якою до нього може отримати доступ будь-який користувач мережі Інтернет, та у своїй основі містить інтернет-сторінки, які мають графічний

вигляд і можуть бути переглянуті за допомогою спеціальних комп'ютерних програм (браузерів) [12, с. 6]. Зареєстровані суб'єкти у сфері онлайн-медіа зобов'язані оприлюднювати та регулярно оновлювати на своєму веб-сайті (у своєму онлайн-профілі) такі вихідні дані: 1) офіційна (зареєстрована) назва онлайн-медіа; 2) поштова адреса, телефон, адреса електронної пошти суб'єкта; 3) ідентифікатор онлайн-медіа в Реєстрі [1].

У зв'язку з тим, що інформаційна сфера постійно розвивається і змінюється, не можливо у законі перерахувати усі ознаки, притаманні онлайн-медіа. Крім того, розмежувати на рівні закону онлайн-медіа і медійні ресурси, які поширюють інформацію, складно, тому Національна рада разом з учасниками ринку буде визначати й інші критерії, за якими визначаються онлайн-медіа. Так, однією із ознак онлайн-медіа, яка відокремлює його від інших видів медіа є гіперпосилання, під яким розуміють адресу іншого мережевого інформаційного ресурсу у форматі URL (англ. Universal Resource Locator), який тематично, логічно або будь-яким іншим способом пов'язаний з документом, у якому це посилання визначене [13]. Але як зазначалось раніше, остаточні характеристики онлайн-медіа визначає Національна рада.

Висновки. Онлайн-медіа – це один із видів медіа, якому відповідно до закону притаманні такі риси як 1) регулярність поширення інформації; 2) форми прояву інформації; 3) поширення інформації за допомогою мережі Інтернет; 4) наявність власного веб-сайту. Однією із ознак, що відрізняє онлайн-медіа від інших видів засобів масової інформації, яка не закріплена у законі, можна визначити гіперпосилання. У зв'язку із постійною зміною і розвитком інформаційного простору остаточне рішення щодо критеріїв онлайн-медіа приймає Національна рада з питань телебачення і радіомовлення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про медіа: Закон України від 13.12.2022 № 2849-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text> (дата звернення 2.05.2023).
2. Ільченко Н. М. Механізми реалізації державної політики у сфері ЗМІ (регіональний рівень): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата наук з держ. управління : спец. 25.00.02 «Механізми державного управління». Київ, 2008. 20 с.
3. Вознесенська О. А. Правові засади державного регулювання в галузі аудіовізуальних засобів масової інформації: дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.01. Київ, 2012. 215 с.
4. Каплій О. В. Класифікація засобів масової інформації: конституційно-правові питання. Актуальні проблеми політики. 2013. Вип. 50. С. 35-46.
5. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> (дата звернення 2.05.2023).
6. Словник української мови: в 11 томах. Том 6, 1975. 832 с.
7. Бурило Ю. П. Щодо визначення адміністративно-правового статусу Інтернет-видань та організаційно-правових засад державного управління в сфері їх діяльності. Науковий потенціал світу 2006: матеріали III міжнар. наук.-практ. конф., 18-29 верес. 2006 р., Донецьк : Наука і освіта, 2006. Т. 15. С. 20-28.
8. Гусейнова-Чекурда Р. З. Конституційне право людини і громадянина на свободу слова (на прикладі ЗМІ). Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2011, № 2(75). С. 159-166.
9. Про електронні комунікації: Закон України від 16.12.2020 № 1089-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20#Text> (дата звернення 2.05.2023).
10. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. К.; Ірпінь: Перун, 2005. 1728 с.
11. Про затвердження Порядку інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади та Порядку функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади: Наказ Державного комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України та Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 25 листопада 2002 р. № 327/225. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1021-02#Text>. (дата звернення 2.05.2023).
12. Гура М. В. Цивільно-правова охорона Інтернет-сайту в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03. К., 2006. 20 с.
13. Гіперпосилання URL: <http://surl.li/bjlbw> (дата звернення 2.05.2023).

REFERENCES:

1. Pro media. (2022, December 13). [On the media]. *Zakon Ukrainy № 2849-IX*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text> [in Ukrainian].
2. Ilchenko, N. M. (2008). *Mekhanizmy realizatsii derzhavnoi polityky u sferi ZMI (rehionalnyi riven)*. [Mechanisms of implementation of state policy in the field of mass media (regional level)]. *Avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kandydata nauk z derzh. upravlinnia: spets. 25.00.02 «Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnia»*. 20. [in Ukrainian].
3. Voznesenska, O. A. (2012). *Pravovi zasady derzhavnoho rehulivannia v haluzi audiovizualnykh zasobiv masovoi informatsii*. [Legal foundations of state regulation in the field of audiovisual media]. *dys. ... kandydata yuryd. nauk : 12.00.01*. 215. [in Ukrainian].
4. Kaplii, O. V. (2013). *Klasyfikatsiia zasobiv masovoi informatsii: konstytutsiino-pravovi pytannia*. [Classification of mass media: constitutional and legal issues]. *Aktualni problemy polityky*. Vyp. 50. 35-46. [in Ukrainian].

5. Pro informatsiiu. (1992, October 2). [On information]. *Zakon Ukrainy № 2657-XII*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text> [in Ukrainian].
6. *Slovnuk ukrainskoi movy: v 11 tomakh.* (1975). [Dictionary of the Ukrainian language: in 11 volumes]. Tom 6. 832. [in Ukrainian].
7. Burylo, Yu. P. (2006). Shchodo vyznachennia administratyvno-pravovoho statusu Internet-vydan ta orhanizatsiino-pravovykh zasad derzhavnogo upravlinnia v sferi yikh diialnosti. [Regarding the determination of the administrative and legal status of Internet publications and the organizational and legal foundations of state administration in the field of their activity]. *Naukovyi potentsial svitu 2006: materialy III mizhnar. nauk.-prakt. konf., 18-29 veres.* T. 15. 20-28. [in Ukrainian].
8. Huseinova-Chekurda, R. Z. (2011). Konstytutsiine pravo liudyny i hromadianyna na svobodu slova (na prykladi ZMI). [The constitutional right of a person and a citizen to freedom of speech (on the example of mass media)]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav.* № 2(75). 159-166. [in Ukrainian].
9. Pro elektronni komunikatsii. (2020, December 16). [On electronic communications]. *Zakon Ukrainy № 1089-IX*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20#Text> [in Ukrainian].
10. Busel, V.t. (ed.). (2005). *Velykyi tlumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy (z dod. i dopov.).* [A large explanatory dictionary of the modern Ukrainian language (with supplements and supplements)]. 1728. [in Ukrainian].
11. Pro zatverdzhennia Poriadku informatsiinoho napovnennia ta tekhnichnoho zabezpechennia Yedynoho veb-portalu orhaniv vykonavchoi vlady ta Poriadku funktsionuvannia veb-saitiv orhaniv vykonavchoi vlady. (2002, November 25). [On the approval of the Procedure for information content and technical support of the Unified web portal of executive authorities and the Procedure for the functioning of websites of executive authorities]. *Nakaz Derzhavnogo komitetu informatsiinoi polityky, telebachennia ta radiomovlennia Ukrainy ta Derzhavnogo komitetu zviazku ta informatyzatsii Ukrainy № 327/225*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1021-02#Text> [in Ukrainian].
12. Hura, M. V. (2006). Tsyvilno-pravova okhorona Internet-saitu v Ukraini. [Civil and legal protection of the Internet site in Ukraine]. *avtoref. dys... kand. yuryd. nauk: 12.00.03.* 20. [in Ukrainian].
13. URL. Retrieved from: <http://surl.li/bjlbw> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 21.05.2023

УДК 342.841+316.624.3

DOI: 10.36550/2522-9230-2023-14-108-114

Максименко Наталія Володимирівна

кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри права та правоохоронної діяльності,
Центральноукраїнського державного
університету імені Володимира Винниченка
e-mail: natasha_bs@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0002-1005-5115>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ФОРМИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: СИНДРОМ ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З ДИТИНОЮ

Проведено аналіз організаційно-правових засад запобігання та протидії домашньому насильству та жорстокого поведіння з дитиною. Здійснено теоретико-порівняльний аналіз термінів «домашнє насильство» та «насильство», виділено правову характеристику домашнього насильства, визначено види домашнього насильства та причини його прояву як соціально-негативного явища. Проаналізовано кількість звернень до правоохоронних органів щодо вчинення домашнього насильства загалом, та, шляхом порівняння, виокремлено кількості заяв щодо скоєння насильства над дітьми. У результаті, акцентовано увагу на тенденції збільшення показників скоєння насильства та проведено аналіз причин цього факту. Окремо звернуто увагу на ситуацію проявів домашнього насильства над дітьми у період воєнного стану в Україні.

Проаналізовано сучасний стан правового захисту прав дітей та передбачених способів боротьби з домашнім насильством. Наголошено на необхідності вдосконалення вже існуючих норм законодавства у протидії домашнього насильства.

Ключові слова: насильник, жертва, домашнє насильство, насильство, діти, протидія насильству

Maksymenko N. ADMINISTRATIVE AND LEGAL ANALYSIS OF THE FORM OF DOMESTIC VIOLENCE: THE CHILD ABUSE SYNDROME